

621.)

ACC. N:R M. 16015:1-3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Skåne ..... Upptecknare: Viola Robertson .....

Härad: ..... Berättare: Karl Sjölander, Lund .....

Socken: Lunds stad ..... Berättarens yrke: f.d. banarbetare .....

Uppteckningsår: 1963 ..... Född år 1893 i Lund .....

Nya staden eller Nöden , - namn på stadsdel. s. /.

Under påsken rullade de ägg på ågatan. s. /.

Judar. s. /.

Fattigvård. s. 3.

Studenterna. s. 3.

m.m.

Skriv endast på denna sida.

Vi bodde på Mariagatan när jag var barn. Stadsdelen kallades Nya staden eller Nöden. Där såg ut precis som nu utom så tillvida att det var kullerstenar på gatorna. Där bodde många judar. Judarna var alltid på oss pojkar, och vi var rädda för dem. Judepojkarna var rädda för oss. Det fanns en polis Mattsson som kallades "Blyrör" som tog vårt parti. De äldre pojkarna hetsade ibland oss yngre emot judarna. Under påsken rullade vi ägg på gatan. Sura ägg kastade vi på judarna.

Min far var skomakare. Vi var 11 syskon. Och vi hade två rum och kök och låg 4 stycken i en säng. Mor var tvungen att skura på skolorna och på Grand Hotell för att vi skulle få det att gå ihop.

När jag var 10 år fick jag ge mig iväg ut på landet för att vakta kor. Pengarna jag fick för det kom mor och hämtade. Först var jag hos Hans Andersson i Vallby. Han var bra när han var nykter - annars fick jag stryk av honom. Jag minns att det en gång, när jag var hos honom, blev ett väldigt oväder med åska. Vi gick ut och ställde oss under en pil, och där vi stod kunde vi se sju eldsvådor. Ovädret kom närmare oss; och någon sa att vi skulle gå in och läsa bibeln, och just när vi kommit

in slog åskan ner i pilen som vi hade stått under. - Jag var hos tre bönder till, två var bra men en slogs.

Sedan började jag som lärling hos Sörenssen i hans bleckslageri, och där var jag i 1 1/2 år. Tre gånger höll jag på att falla ner från taken, och den sista gången sa mor att det fick vara slut.

Det fanns inte så mycket att göra så jag tog värvning vid I 1 i Stockholm. Det var hårt. Där var jag i tre år och blev korpral. Sedan vände jag tillbaka till Lund.

När första världskriget bröt ut tog jag värvning igen, i Södra skånska infanteriet. Jag låg i Lund ett tag och skulle hålla reda på gubbarna, som bara söp. Jag minns hur ärterna som vi skulle ha till middag en gång brände vid. Då gick jag till fanjunkaren och frågade om han hade brännvin. Jag fick brännvin och slog det i ärterna. Sedan öste jag över dem i hinkar. Gubbarna påstod att de aldrig hade ätit så goda ärter förr.

Efter kriget var jag byggnadsarbetare ett tag, och sedan arbetade jag hos SJ tills jag pensionerades.

Vi var fattiga i min barndom, men vi var ju bara ett bland många fall. Till fattigvården ville man inte vända sig, för man vill inte bli utskälld där och ändå inte få så stor hjälp. Mor vände sig dit en gång, och hon var tvungen att berätta allt om sig själv och oss och blev tillsagd att skaffa arbete och blev utskälld och fick bara ett par träskor.

Studenterna var bra. Många av dem hade socialdemokratiska åsikter och umgicks därför ofta med oss arbetarungdomar.